

ZARZĄDZENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

SSN Wiesław Kozielewicz pełniący obowiązki przewodniczącego I Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej, działając w granicach uprawnień Prezesa tej Izby, wskazanych w zarządzeniu Nr 102/2022 Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2022 r., w związku z wnioskiem adwokata M. G. – obrońcy SSO M. F. w sprawie I ZZ 3/22, o zbadanie spełnienia przez **SSN Marka Siwka** wymogów niezawisłości i bezstronności, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 31 sierpnia 2022 r., zgodnie z treścią art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. i art. 29 § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – dalej powoływana jako u.SN, zarządził:

- 1) wniosek odrzucić;
- 2) odpis wniosku i zarządzenia załączyć do akt sprawy I ZZ 3/22;
- 3) odpis zarządzenia doręczyć: SSO M. F., jego obrońcy adw. M. G.;
- 4) odpis wniosku i wydanego zarządzenia przesłać SSN Markowi Siwkowi;
- 5) określić sprawę w repertorium I ZB jako zakończoną w inny sposób.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 29 § 8 u.SN wniosek, o którym mowa w art. 29 § 5 u.SN, składa się w terminie tygodnia od dnia zawiadomienia uprawnionego do złożenia wniosku o składzie rozpoznającym sprawę. Z akt sprawy, oznaczonej sygnaturą I ZZ 3/22, wynika, że SSO M. F. pismo informujące go o składzie rozpoznającym tę sprawę otrzymał w dniu 17 sierpnia 2022 r. (por. k. 273 akt sprawy o sygnaturze I ZZ 3/22), natomiast jego obrońca, adwokat M. G., złożył wniosek o zbadanie spełnienia przez SSN Marka Siwka wymogów niezawisłości i bezstronności w dniu 26 sierpnia 2022 r. (por. data nadania widniejąca na kopercie – k. 24), czyli po upływie siedmiodniowego terminu. W tej sytuacji, skoro art. 29 § 10 zdanie drugie u.SN, jasno stanowi, że odrzuceniu podlega wniosek złożony po upływie terminu, należało rozstrzygnąć jak w pkt. 1 zarządzenia

Na niniejsze zarządzenie nie przysługuje zażalenie. Wprawdzie, odmowa przyjęcia środka odwoławczego jest w postępowaniu karnym zaskarżalna (art. 429 § 2 k.p.k.), a skoro do rozpoznania wniosku stosuje się przepisy o zażaleniu z procedury, w której wniosek taki został złożony, czyli w niniejszym wypadku procedury karnej, to można wywodzić, że na zarządzenie o odrzuceniu wniosku przysługuje środek zaskarżenia (stosowany odpowiednio art. 429 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 u.SN). Takiej koncepcji nie można jednak podzielić, gdyż ustawa wyłącza co do zasady możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia wydane przez Sąd Najwyższy (art. 426 § 1 k.p.k. także w związku z treścią art. 466 § 1 k.p.k. i art. 29 § 24 u.SN), chyba że przepis szczególny wyraźnie przewiduje możliwość wniesienia zażalenia od zarządzenia czy postanowienia wydanego w najwyższej instancji sądowej. Ani przepis art. 429 § 2 k.p.k., ani przepisy u.SN, nie dają prawa stronie do złożenia zażalenia na wydane w Sądzie Najwyższym, w oparciu o art. 29 § 10 u.SN, zarządzenie o odrzuceniu wniosku o którym mowa art. 29 § 5 u. SN.

[as]